

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Friderici Forneri Theologiæ Doctoris Canonici Ecclesiæ
Collegiatæ diui Stephani Bambergæ, De Temvrentiæ
Malo, Eivsque Remediis, Variis Item Scitv Ivcvndissimis,
nec non vtilissimis de rebus, quæ in ...**

Förner, Friedrich

Ingolstadii, 1603

Cap. VI. Gulæ cur & quomodo cauenda?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45433

studio, inquit, debemus despicere gulam ciborum: spernenda est concupiscentia esearum, cauenda est cura ventris. Quando enim venter immoderate reficitur, corpus ad luxuriam excitatur. Non debemus concedere, vt ventrem impleamus, sed vt corpus sustentetur. Vbi venter est cibus repletus, ibi est ignis luxurie accensus. Et paulo post eodem loco, Sicut per abstinentiam omnes virtutes spirituales radicanur atq; adificanur in anima; ita per suauitatem ciborum, omnia vitia nutriuntur, & confortantur in corpore. Et bene Isidorus. Lib. 2. soliloq. Ciborum saturitas carnis luxuriam suscitatur. Edacitatis vitio, crescit omnis carnis tentatio. Saturitati semper libido adiuncta est. At abstinentia contra, libido restringitur, ieiunio luxuria superatur. Lib. 2. de summo bono. c. 42.

Superuacaneum existimo, plura patrum Testimonia produxisse, cum ex allatis, quæ gulæ naturam, meridiana luce clarius appareat.

CAPVT VI.

Gula cur, & quomodo cauenda?

Habet hoc vitium, quædam quasi incitamenta in natura, quæ nisi impendio reprimantur, facile vires acquirunt, vt rationi preualere possint. Ex Cassiano id constat, historia quadam notabili, quam recenset; Eam, operæ precium reor, vt hic commemoremus ipsius verbis. sic itaq; inquit. Iam huius vitij naturam, quidam senum, cum Philosophis disputans, qui eum simplicitate Christiana, velut rusticum crederent fatigandum, sub hoc problematis figurans colore, eleganter expressit. Multis, inquit, creditoribus pater meus me reliquit obnoxium; Cateris ad integrum soluens, ab omni conuentionis eorum molestia liberatus sum. Vni satisfacere, quotidie licet soluendo, mens.

Collatio- nes cap. 21. Elegans Problema Gula importunitatem exprindo, mens.

do, non tamen possum. Cumq; illi ignorantes vim proposita questionis, absolutionem eius precario postularent. Multis ait vitiis sui naturali conditione constrictus, sed inspirante Domino, desiderium libertatis, cunctis illis, tanquam molestissimis creditoribus, renunciatis huic mundo, & omnem substantiam, que mihi successione patris obuenerat, à me pariter abiiciens, satisfeci, atq; ab eis sum omnino absolutus. Gastrimargia vero importunitatibus, nullo modo carere preualui. Nec enim, quamuis eam in paruum modum, vilissimamq; redigerem quantitatem, vim quotidiana compulsionis euado, sed necesse est, ne perpetuis eius conuentionibus perurgeti, & interminabilem quandam solutionem, iugi functione dependere, que inexplebile, indictionibus eius, inferre rectigal. Hec ille apud Casianum Cœnobita, Gulæ impugnatorem acerrimus, è cuius verbis, quàm difficilis gulæ sit expugnatio, ad eam nisi summi conatus afferantur, nemo non deprehendet. At non agendum segniter, nec lentè; habendum præ oculis illud Diui Pauli monitum. *Noli propter cibum destruere opus Dei.* Quasi dicat; Noli propter gulam eaduci corporis, animam perdere. quare, licet arduum sit ac permolestum, eius omnes fibras, ex appetitu sensitiuo euellere, nihil morandum equidem, nullo parcendum operi ac labori. Si tamen quis huic consilio, quod suppeditabo, non meis, sed potius grauius virorum verbis, promptas aures præbere velit, haud magno labore, illud vitium, si non omnino explantabit, saltem ita vincet vt ita facile deinceps nequeat appetitum rationalem labefactare.

Gulæ remedia.
Tom. I.
orat. 59.
I. cura in-
terioris ho-
minis.

Et primo loco, tanquam efficacissimum huius mali Alexipharmacum captato, quod Isidorus Clariorius præscribit hisce verbis. *Maximè verò efficax remedium est ad cohibendam nimiam illam edendi ac bibendi*

bendi appetitionem si alendo interiori homini studeamus. Id enim accidit, quod in stateris, ut quod vni additur, alteri fiat detrimentum. Quo enim magis corpus alitur, ad animi infirmitatem redundat, qui tamen vnus curandus esset.

Huic proximo addendum loco, quod S. Hieronymus ad extirpandum hoc malū suadet. Qui Christum desiderat, & illius cœlesti pane vescitur, non querit magnoperè, quomodo de preciosis cibus stercus conficiat. Et planè res ita habet, qui Christo adhærere volet, qui supersubstantialem illum panē, anhelañti mentis fame ardentè concupiscet, nō studiosè laborabit, luteū corpus hoc, vermibus ita opiparè saginare.

Exemplis quoq; id admirandis quibusdam liquidū fieri potest. De sanctissimo quodam viro Liberiali nomine, vulgatū; quod singulis dieb⁹ dominicis, sacra Eucharistia sumpta, tota hebdomade absq; omni cibo manserit, notissima sanctitatis opiniōe. De Niccolao quodam Heluetio idem legitur, nam is eodem cœlesti epulo refocillat⁹, statutis quibusdam, ac certis diebus, multos annos, in horrida solitudine contempsit incredibili sanctitatis fama. Eodem modo, absq; cibo sustentatā fuisse longo tempore Beatā Catharinā Senēsem, sola corporis Dominici sumptione Surius testatur. Et Mariam Egniacensem Marulus affirmat, huiusmodi ciborum abstinentiam, interdum ad trigésimum, non rarò ad quinquagesimum diem, produxisse.

Demum & illud præclarum est, quod Ludouicus Blossius ad resistendum Gulę suggerit. Cum necesse sit, inquit, singulis diebus cibo potuq; uti, ingluuies à pleurisyq; superari difficilior solet, quam cætera cordis vitia. Vigilet igitur vir spiritualis, in quotidiana aduersum gulam pugna, & Dei auxilium sedulo imploret, ne vincat.

Epist. ad Paulinum. II. cœlesti pane vesci.

Licoff. in Theatr. vita hum. volu. 1. L. 5. Titulo abstinentia.

Licoff. Ibid. Et Ravi. in officina Tir. Temperant. In eius vita. Lib. 6. 4. c.

In Enchirid. parunlorum Document. II. III. inuocatio diuinæ opū.

tur. Indecentem aviditatem, turbulentamq; cupiditatem inter edendum, etiam in simplicibus escis, fraxner, ipsam cibum modeste sumens, & eum honeste sensimq; mandens. Et quanquam delectationem terrenam sentiat, sine qua refectio corporalis, ab homine famente, vel sitiente, nequaquam sumitur, non tamen eidem delectationi inhaereat, neq; eam ad intima sua admittat. Et ibidem pat-

4. Meditatio felis & aceti a servatore gustati.

De hoc vi- de Exem- plum Pale- monii Ere- mitæ supe- rius cap. 5.

lō inferius, aliud remedium suppeditans. Qui pi- cum retractat atq; recogitat, Dominum IESVM SEL acetum pro nobis gustasse, facilius gulæ illecebras spernit, facilius delitiosis escis, ac potibus carere potest; atq; ipsa delitiosa edulia, æquè temperanter & inculpate sumit, sicut minus sapida ac vilia. Hæc Blossius piè simul atq; efficaciter.

Possent plura huiusmodi remedia enumerari, quibus plerisq; superi⁹ Ebrietatem sanandâ docuimus; Ea igitur huc transferre, & conatibus exterminandæ gulæ, quæ temulentia mater est, aptare, cui placet, licebit.

Nunc quædam Pamphagorum exempla commemorabimus, non, ut, ea, quis imitetur; Sed ut Gulæ, qua se contemnerant, fæditate inspecta, Temperantiæ sectatores, ab ea facilius amoveantur,

CAPVT XII.

Gulosi Helluones quomodo puniti, è sacra scriptura.

Genes. 3.

Q Vam homini calamitosa sit, atq; exitiosa hæc lues, primorum parentum infelix, atque omnium hominum lachrymis deplorandus, commonstrat lapsus, qui à diuino mandato exorbitantes, sibi & omni posteritati, æternam pœnam pepererunt.